

EGYETÉRTÉS

SZERKESZTŐSÉG:
 BUDAPEST VI. SZERECSEN-UTCA 36
 KÉZIRATOKAT NEM KÖLDÖNK VISSZA.
 CSAK BÉRMENTES LEVELEKET FOGADUNK EL.
ELŐFIZETÉSI DÍJ:
 Védjegy postán v. helyben házhoz hordva
 Egy évre . . . 20 frt. Egy negyedévre . . . 5 frt.
 Egy félévre . . . 10 frt. Egy hónapra . . . 1 frt. 50 kr.
Külföldre: a haza nem tartoztatja a 6 frt. 20 kr.
 Francia-, Olasz-, orosz-, török-, görög-, spanyol-
 országokba, Svájc-, Románia- és Szerbia-ba,
 valamint az ott országokba, melyek a posta-
 rendszert tartoztatják, negyedévre 9 frt. 20 kr.
 Egy szám ára 6 kr.

Budapest, szept. 17.

Szoki sem várhatta, hogy a mai királyi nyilatkozat, mely a delegációk üdvözléte válaszul volt elmondva, valami új momentumot fog a politikai helyzet képehez szolgáltatni. Ez a helyzet nagy és általános vonásában már hosszabb idő óta oly megállapodott, de egyszersmind annyi kétes elemmel van vegyítve, hogy királyi ajkáról, melyeknek a legkényesebb tekinteteket és a legszigorúbb formaiságokat kell megőrizni, legkevésbé tűri meg a változatos kommentárokat. Az európai politikának az a különös lélekkalapot, mit a feszült állandóságának lehetne nevezni, minden magasbrendű hivatalos nyilatkozatban egyrészt a jóakór megnyugtatót, másrészt a diszkret átsiklást teszi uralkodó ténnyé. Így most a mi királyunk, a mikor a béke fenntartásáról obligát biztatást kifejezi, egyrészt a multban tett tapasztalatra hivatkozik, örömet fejez ki, hogy tavaly a delegációk előtt kifejezett meggyőződése természetesen érvényesült. Eisebb megfigyelők állhatatlan ugyan, hogy tavaly óta az általános politikai helyzetben egy és más olyan jelenség merült fel, melyek, ha a békét nem is teszik ez idő szerint kétesé, külügyi politikánk jövő kilitásaira némi árnyékok vetnek. De a királyi enuncziációban természetesen fogjuk találni, hogy a hallgatás köpenyével fedi el a helyet, hol a Kálnoky gróf szépen kihimzett diplomáciai gáláján valami csuf repedés vált láthatóvá.

Értjük, hogy a királynak most nem volt semmi mondanivalója Bulgáriáról és általában a Balkánállamokról, mert bizony nem nyilatkozott volna most oly elégtellességgel, mint néhánykor a korábbi években. Talán arra is volt a királynak oka, hogy ne emelje ki különösen a hármasszövetséget, mely pedig máskor a delegációk közönségét vezérmotívuma volt. Kálnoky gróf meztelenségét fölírni csakugyan nem a királynak földadata.

Lényegében a mi királyunk beszéde is a megnyugtatót amaz általános harmóniájába illeszkedett, melyet az államok és kormányok nyilatkozatai ma egész földünkön szétárasztanak. Meghalljuk belőle, hogy a monarchia viszonya valamennyi államhoz nagyon barátságos, és ennek következtében most is megajándékoz azzal a szép reményvel, hogy a kormányok a népek belső jólétének további fejlesztésére fogják fordítani minden figyelmüket. Hogy milyen irányban lesz ez a jóakór gondoskodás a népjólétéről, azt persze sajátosan illesztjük a királyi beszédnek arra való utalása, hogy a delegációknak a hadsereg szervezetének folytonos tökéletesítéséről kell ez idén is, a jövő években is gondoskodni, a hogyan a hosszabb időre megállapított katonai program kivánja. Hogy a védőképességnek ily örökös és mértékelt tökéletesítése nem-e a legnagyobb akadály a népjólét fejlesztésének, nem-e ez okozza első sorban a társadalmi bomlás tüneteit, — ez ugyan nagyon sürgős, nagyon aktuális kérdés, de köztudomáslag a magas és legmagasabb politikai szférákban régen túlhaladott álláspont, és a jámbor delegációk elé egyáltalán nem tartozik.

A delegációk ünnepélyes megnyitása.

Ma déli fogadta ő felsége a budai várpalotában az osztrák s azután a magyar delegáció tagjait. Az osztrák delegátusok féltenkezőre kezdtek a várpalota kihallgatási terében gyülekezni. Felvonulásukat csak nagyon kevés nép nézte, tulajdonom részük frakkban jelent meg; csak itt-ott élenkített meg valamely egyenruha az egyhangú feketeséget.

Mikor az osztrák delegátusok a kihallgatási teremben helyet foglaltak, belépett ő felsége, kihez báró Chlumeczký, az osztrák delegáció elnöke, a következő beszédet intézte:

Az osztrák rajcsráth delegációja, alkotmányos működéséhez egybehivatva, boldognak érzi magát, hogy a legmagasabb trón szómolya előtt változathatlan bűségének, rendíthetetlen lojalitásának és legmélyebb odaadásának újból kifejezést adhat.

Fogadja felsége annak biztosítását, hogy a delegáció a reá várakozó felelősségteljes feladatot a lakosság teherviselési képességének lelkiismeretes figyelembe vétele mellett azzal a hazafias aldozatkészséggel fogja teljesíteni, a mely e testület hagyományainak megfelelő.

Meggyőződve arról, hogy a nép szellemi és anyagi erejének virágzása annak véderjét is erősíti, hogy jó és rendezett pénzügyi a véder szilárd fejlődésének szükséges előfeltételei; az osztrák delegáció bünyetlen lesz arra ügyelni, hogy határozatai ne veszélyeztessék az állami háztartás tartós biztosítását és e miatt bizonyosan nem fog habozni azokat a követeléseket megadni, melyeket vitéz hadseregünk és hadi-erőnk harcképességének a fenntartásához szükséges fejlesztéséhez, mint elkerülhetetlen szükségnek felismer.

A lakosság tudja, hogy ezeket a súlyos terheket a béke fenntartása érdekében viseli s felségét iránt a legbenedb hálával viseltetik, szakadatlan és határos

faradozásaiért, hogy az a drága kincs számára biztosítottassék.

E nagy birodalom valamennyi népe különben naponta részül felségés atyai kegyelmének s kulturális megmozgadásai érdekéért való folytonos gondoskodásának számtalan bizonyítékában. Felségéd felszentelt személyében ismerik el ellentmondó követelések és törekvések harcában a legigazságosabb bíró és csodálják a szeretett császár példátlan, teljes odaadását súlyos uralkodói kötelességének. Ezért is öltött a dinasztikus érde mindenütt a népben oly mélyen gyökert; azért vált nyilvános életünk oly tekintélyes faktorává, e sok alakú birodalom legszilárdabb képesének egyikévé. Ezért is dobog valamennyi szív legbensőbb szeretetben felségédre s ezért hangzik, mint felségéd csak legújabbban s ismételtlen megújítható, mindenütt, a hol felségéd népei között megjelen, lelkes, őszinte öröm.

De mi boldogok és büszkék is vagyunk, mikor látjuk, hogy egész Európa ismeri azt a; benső viszonyt, mely nálunk az uralkodó és a nép között lennáll s hatalmas fölemelve érezzük magunkat a miatt, hogy a külföldön is mindenütt csodálkozással és tisztelettel adóznak szeretett császárunknak.

Vajna a sor ugy akarna, hogy a jóakór kéz, mely biztosítani tudja számunkra a külső békét; és kifogyhatatlan türellemmel a benső békehez vezető utat megmutatni fáradozik, még számtalánlan éveken keresztül Ausztria népeinek szelid jogátartás.

Bensőségét fohászokunk istenhez, hogy tartsa meg felségédnek mindenható oltalmát és adja meg felségédnek minden mávét.

Az elnök beszéde ő felsége válasza. Beszédét a magyar delegáció fogadásánál is elmondotta s e miatt ő felsége válasza lejjebb, a magyar delegáció fogadásánál olvashatni.

A magyar delegáció fogadása.

Az osztrák delegáció tagjainak távozása után, délután egy órakor fogadta a király a magyar delegáció tagjait. A magyar delegáció tagjai déli tizenkét órakor a főrendiház gyűléstermében gyülekeztek. A legtöbbje fényes magyar díszruhában jelent meg; csak elvétve lehetett egyenruhás alakot is látni. A delegátusok a főrendiházból a budai váralka hajlatán s ott a kihallgatási teremben gyűltek össze.

A delegátusok fölvonulásának a Ferenc-József-terem, a lánchíd budai végénél, az Albrecht-uton és a Szent-György-terétől a királyi palotáig sok nézője akadt, kik sűrű sorfalat képezve, megvárták a delegátusok visszatérését is.

A legutolsók egyikének Wekerle Sándor miniszterelnök érkezett meg, a miniszterelnök palotából. Kálnoky gróf közös külügyminiszter, báró Krieghammer lovassági tábornok közös hadügyminiszter, Kállay Béni közös pénzügyminiszter, továbbá báró Orczy Béla magyar kir. főkamárás és a testőrkapitányok már a magyar delegátusok megjelenése előtt ott voltak a kihallgatási teremben.

Mikor a delegáció tagjai együtt voltak, felkörtben állást foglaltak a trón előtt, báró Orczy Béla főkamárás pedig jelentést tett ő felségének a magyar országos bizottság megjelenéséről. Néhány másodperczel később ő felsége a delegáció tagjaitól lelkes éljenzéssel fogadva, belépett a terembe s a trónuson helyet foglalt.

Ekkor előlépett gróf Tisa Lajos elnök s a következő beszédet intézte ő felségéhez:

Császári és apostoli királyi felsége, legkegyelmesebb Urunk!

A magyar országgyűlés által az 1867. XII. t. cz. alapján az 1895. évi közös előirányzat tárgyalására kiküldött és felségéd legmagasabb rendeletével I. évi szeptember 14-ére Budapest fö- és székváros kebelebe összehívott országos bizottságunk van szerencséje felségédnek legmélyebb hódolattal bemutatni.

Kötelességének fogja tartani a bizottság, vezérletve egy a felségéd magas személye iránti alttalvóli hűség, mint a nemzetnek, melynek képviselőiben kiküldetett, ettől soha el nem választható érdekei által a felségéd közös kormányá által tett előterjesztéseket alapos tanulmány és bíralat tárgyává tenni.

Es ha kötelességére szem előtt tartandjuk, hogy az állam anyagi ereje szükségén túl igénybe ne vesésék, a mi közös érdeke a trónnak és a nemzetnek, másfelől még a nemzet anyagi erejének megfejtése árán is készek vagyunk mindazt felajánlani a nemzet nevében, a mi a monarchia védőképességének és ha, talmi állásának mulhatlan szükségesei kellette, mert úgy vagyunk meggyőződve, hogy ez hasonlólag közös érdeke trónnak és nemzetnek egyaránt.

Mi a monarchia ezen állásának fenntartásában látjuk az eddig szerencsésen megőrzött békének, a melynek az ismert, nagy horderjű hármasszövetség egyik hathatós eszköze: minden körülmények között való, legesalhatatlanabb biztosítékát.

Es ha a béke fenntartása általában, már emberiségi és nemzetgazdasági szempontból is kiváló fontosságú, a mai viszonyok között, midőn Európaszerte, az államok és társadalom egész szervezetére vonatkozólag, újabb meg újabb áramlatok állanak egymással szemben, kettős fontosságú bir az, hogy minden állam teljes figyelmét belügyére fordíthassa, minden idejét és munkásságát biggadan és háborítatlanul ezen ellentétek sikeres kiegyenlítésének szentelhesse.

Erős a remény bennünk, hogy felségéd atyai gondoskodásának és bölcs kormányá faradozásainak továbbra is sikerüljön fog a béke áldásait felségéd monarchiájá számára megőrizni.

A nemzet ma is, mint minden alkalommal felségédhez tekint fel, kitől megszokta, hogy, mint a nemzet alkotmányos fejedelme, fáradhatatlan éberséggel őrködi a népei java felett. E tudat az, a mely a nemzetnél a koronás királyt mindenkoron megillető hűséget, a felségéd magas személye iránt a személyes ragaszkodásnak, a hálaérzetnek nem egyszer zajos kitöréseivé fokozta.

Budapest, szept. 17.

A házassági ügyekben való eljárásról szóló törvényjavaslatot illetően egy lapunk ama közönlénye ellenében, hogy az igazságügyminiszter azt már negyedik átdolgozásban küldte el a kodifikáló bizottság tagjainak, a E. T. konstataja, hogy a szóban forgó törvény tervezetét a telen skatánácskozmány megvitatta; a tanácskozmány megállapodásai értelmében a tervezet végleges szövegében elkészült és ez küldetett meg még a nyár folyamán a skatánácskozmány volt tagjainak tudomásul. Kodifikáló bizottság egyikeként sem az igazságügyminiszteriumban, sem azon kívül nem működik.

Külföld.

A bolgár ellenségi pártok utjai Sztambulov bukásakor találkoztak. Sztambulov bukása óta azonban kezdenek lassankint ismét széttagadni. Most ugyan ez még nem vehető annyira észre, mert az ellenségi pártokat összefűzi a közös győzelem, de amint ez kezd mind messzebbre tűnni a multba, olyan mértékben ez a rövid ideig tartó barátság is veszít bensőségéből. A régi összetartás már rég felbomlott. Szociálisták, radikálisok, liberálisok, oroszbarátok kérelmetlenül támadják a kormányt, mert azt vetik a szemére, hogy sokkal többet igért, mint a mennyit be tud tartani. Karavelov fogva tartása, Czankov visszatérhetésének megtiltása, az leplezetlen szándék, hogy egy konzervatív pártot alakítsanak, amely 1879-ben helyén való lett volna, ma azonban rendőri segítség nélkül éltéktelepen, mindez arra mutat, hogy sem a kormány nem igen bízik erejében, sem pedig a politikájában, a mit követni akar, meg nem állapodott. A miniszterelnök, a mikor csak teheti, az országunk tudat alá szép programját; a beszédei kifogásaltnak, de a felhívása, a melyben az ország minden becsület, mérsékelt politikusanak segélyét kéri és felszólítja, hogy a miniszterium köré csoportosuljon, nem ébresztette az a bizalmat, a melyet megérdemelt volna, ha Sztolov nem szövetkezett volna kétes multu pártokkal és politikussokkal. A pártok eme küzdelmében, a melyben egymást akarják lehetlenné tenni, sok nagyon érdekes dolog kerül napfényre, a mi máskülönben a feledés homályába merült volna örökre. Így például a keletroméliai küldöttség egy tagja — a kik 1885-ben Klement metropolita vezetésével aldt felkeresték az orosz udvart, hogy a két Bulgáriának egy akkor kiküldött egysítésére a czár segélyt kikérjék — azt írja, hogy a czár már akkor azt mondta, hogy Oroszország gondoskodik ugyan arról, hogy az egyesülés fenmaradjon, de a bolgárok mégis okosabban tettek volna, ha bevárják, míg Oroszország szólította volna fel őket az egyesülésre. Együttal azt is mondta a czár, hogy a mig Sándor ül Bulgárián trónján, addig ő nem foghatja az országunk pártját. A viszonyok ma is így állanak, s a ki őszintén ki akar békülni Oroszországgal, annak mindenekelőtt el kell fordulnia attól a kormánytól, a mely a fejedelem mellett tart. A kormány hívei, amennyiben a konzervatív oroszbarát párthoz tartoznak, nagy buzgalmat fejtenek ki, hogy egy a külföld, mint az ország lakosságának szeméi elűt bezabonyítsák annak a czár felségéd, hogy Bulgária russyfikálék által russyfikálék szellemében

Mint az érzellem osztályrészei, emeljük mi is fohászunkat az ezek urához, hogy tartsa meg felségédet hű népei örömeire és boldogítására még hosszú, hosszú évek során. (Lelekis eljenzés).

Erre a király következőleg válaszolt:

Há odaadásuknak épen elhangzott biztositása igaz elégtellessé töl el s azért szives köszönettel mondok önöknek.

Élnek megelégedésemre szolgál, hogy a béke fenntartása és erősödése iránt a közönségi bizottságoknak legutóbbi együttléte alkalmával kifejezett meggyőződése a mai mindinkább nyugodt európai helyzetben érvényesült, a hogy a köztünk és minden többi hatalmasság közt fennálló igen barátságos viszony azon reményre jogosít, miszerint munkálkodásunkat a jövőben is népeink jólétének fejlesztésére és előmozdítására fogjuk zavartalanul fordíthatni.

Szükséges mindazonáltal s e részben kormányom kötelességének ismeri is, hogy véderőnknek továbbfejlesztése, épen úgy, mint a többi hatalmasságoknál, meg ne szakíttassék. Hadügyi kormányzatomnak javaslatai ebből kifolyólag a közönségi bizottságokkal a mult évben közölt s a jövő évekre kilitásba vett szerves haladás keretében vannak szabva; de mindezeknél alapul szolgáló pénzügyi viszonyainak lelkiismeretes figyelembevétele.

Bosznia és Hercegovina közigazgatási kiadásait 1895-ben is saját bevételeiből lesz képes teljesen fedezni.

A midőn az önk előt terjesztett javaslatoknak bíralatát tapasztalt, hazafias belátásukba ajánlom, számítok reá, hogy kormányom bizalomteljes működésükkel támogatni fogják és a legszívebben üdvözlöznék önöket! (Hosszas lelkes éljenzés).

Ezután Wekerle Sándor miniszterelnök bemutatta ő felségének a delegáció új tagjait. A király még hosszabb ideig ceretelt tartott a delegáció tagjaival, majd visszavonult a belső terembe, a mivel a fogadtatás véget ért.

Az állam anyagi ereje szükségén túl igénybe ne vesésék, a mi közös érdeke a trónnak és a nemzetnek, másfelől még a nemzet anyagi erejének megfejtése árán is készek vagyunk mindazt felajánlani a nemzet nevében, a mi a monarchia védőképességének és ha, talmi állásának mulhatlan szükségesei kellette, mert úgy vagyunk meggyőződve, hogy ez hasonlólag közös érdeke trónnak és nemzetnek egyaránt.

Mi a monarchia ezen állásának fenntartásában látjuk az eddig szerencsésen megőrzött békének, a melynek az ismert, nagy horderjű hármasszövetség egyik hathatós eszköze: minden körülmények között való, legesalhatatlanabb biztosítékát.

Es ha a béke fenntartása általában, már emberiségi és nemzetgazdasági szempontból is kiváló fontosságú, a mai viszonyok között, midőn Európaszerte, az államok és társadalom egész szervezetére vonatkozólag, újabb meg újabb áramlatok állanak egymással szemben, kettős fontosságú bir az, hogy minden állam teljes figyelmét belügyére fordíthassa, minden idejét és munkásságát biggadan és háborítatlanul ezen ellentétek sikeres kiegyenlítésének szentelhesse.

Erős a remény bennünk, hogy felségéd atyai gondoskodásának és bölcs kormányá faradozásainak továbbra is sikerüljön fog a béke áldásait felségéd monarchiájá számára megőrizni.

A nemzet ma is, mint minden alkalommal felségédhez tekint fel, kitől megszokta, hogy, mint a nemzet alkotmányos fejedelme, fáradhatatlan éberséggel őrködi a népei java felett. E tudat az, a mely a nemzetnél a koronás királyt mindenkoron megillető hűséget, a felségéd magas személye iránt a személyes ragaszkodásnak, a hálaérzetnek nem egyszer zajos kitöréseivé fokozta.

Az állam anyagi ereje szükségén túl igénybe ne vesésék, a mi közös érdeke a trónnak és a nemzetnek, másfelől még a nemzet anyagi erejének megfejtése árán is készek vagyunk mindazt felajánlani a nemzet nevében, a mi a monarchia védőképességének és ha, talmi állásának mulhatlan szükségesei kellette, mert úgy vagyunk meggyőződve, hogy ez hasonlólag közös érdeke trónnak és nemzetnek egyaránt.

Mi a monarchia ezen állásának fenntartásában látjuk az eddig szerencsésen megőrzött békének, a melynek az ismert, nagy horderjű hármasszövetség egyik hathatós eszköze: minden körülmények között való, legesalhatatlanabb biztosítékát.

Es ha a béke fenntartása általában, már emberiségi és nemzetgazdasági szempontból is kiváló fontosságú, a mai viszonyok között, midőn Európaszerte, az államok és társadalom egész szervezetére vonatkozólag, újabb meg újabb áramlatok állanak egymással szemben, kettős fontosságú bir az, hogy minden állam teljes figyelmét belügyére fordíthassa, minden idejét és munkásságát biggadan és háborítatlanul ezen ellentétek sikeres kiegyenlítésének szentelhesse.

Erős a remény bennünk, hogy felségéd atyai gondoskodásának és bölcs kormányá faradozásainak továbbra is sikerüljön fog a béke áldásait felségéd monarchiájá számára megőrizni.

A nemzet ma is, mint minden alkalommal felségédhez tekint fel, kitől megszokta, hogy, mint a nemzet alkotmányos fejedelme, fáradhatatlan éberséggel őrködi a népei java felett. E tudat az, a mely a nemzetnél a koronás királyt mindenkoron megillető hűséget, a felségéd magas személye iránt a személyes ragaszkodásnak, a hálaérzetnek nem egyszer zajos kitöréseivé fokozta.

Az állam anyagi ereje szükségén túl igénybe ne vesésék, a mi közös érdeke a trónnak és a nemzetnek, másfelől még a nemzet anyagi erejének megfejtése árán is készek vagyunk mindazt felajánlani a nemzet nevében, a mi a monarchia védőképességének és ha, talmi állásának mulhatlan szükségesei kellette, mert úgy vagyunk meggyőződve, hogy ez hasonlólag közös érdeke trónnak és nemzetnek egyaránt.

Mi a monarchia ezen állásának fenntartásában látjuk az eddig szerencsésen megőrzött békének, a melynek az ismert, nagy horderjű hármasszövetség egyik hathatós eszköze: minden körülmények között való, legesalhatatlanabb biztosítékát.

Es ha a béke fenntartása általában, már emberiségi és nemzetgazdasági szempontból is kiváló fontosságú, a mai viszonyok között, midőn Európaszerte, az államok és társadalom egész szervezetére vonatkozólag, újabb meg újabb áramlatok állanak egymással szemben, kettős fontosságú bir az, hogy minden állam teljes figyelmét belügyére fordíthassa, minden idejét és munkásságát biggadan és háborítatlanul ezen ellentétek sikeres kiegyenlítésének szentelhesse.

Erős a remény bennünk, hogy felségéd atyai gondoskodásának és bölcs kormányá faradozásainak továbbra is sikerüljön fog a béke áldásait felségéd monarchiájá számára megőrizni.

A nemzet ma is, mint minden alkalommal felségédhez tekint fel, kitől megszokta, hogy, mint a nemzet alkotmányos fejedelme, fáradhatatlan éberséggel őrködi a népei java felett. E tudat az, a mely a nemzetnél a koronás királyt mindenkoron megillető hűséget, a felségéd magas személye iránt a személyes ragaszkodásnak, a hálaérzetnek nem egyszer zajos kitöréseivé fokozta.

Az állam anyagi ereje szükségén túl igénybe ne vesésék, a mi közös érdeke a trónnak és a nemzetnek, másfelől még a nemzet anyagi erejének megfejtése árán is készek vagyunk mindazt felajánlani a nemzet nevében, a mi a monarchia védőképességének és ha, talmi állásának mulhatlan szükségesei kellette, mert úgy vagyunk meggyőződve, hogy ez hasonlólag közös érdeke trónnak és nemzetnek egyaránt.

Mi a monarchia ezen állásának fenntartásában látjuk az eddig szerencsésen megőrzött békének, a melynek az ismert, nagy horderjű hármasszövetség egyik hathatós eszköze: minden körülmények között való, legesalhatatlanabb biztosítékát.

Es ha a béke fenntartása általában, már emberiségi és nemzetgazdasági szempontból is kiváló fontosságú, a mai viszonyok között, midőn Európaszerte, az államok és társadalom egész szervezetére vonatkozólag, újabb meg újabb áramlatok állanak egymással szemben, kettős fontosságú bir az, hogy minden állam teljes figyelmét belügyére fordíthassa, minden idejét és munkásságát biggadan és háborítatlanul ezen ellentétek sikeres kiegyenlítésének szentelhesse.

Erős a remény bennünk, hogy felségéd atyai gondoskodásának és bölcs kormányá faradozásainak továbbra is sikerüljön fog a béke áldásait felségéd monarchiájá számára megőrizni.

A nemzet ma is, mint minden alkalommal felségédhez tekint fel, kitől megszokta, hogy, mint a nemzet alkotmányos fejedelme, fáradhatatlan éberséggel őrködi a népei java felett. E tudat az, a mely a nemzetnél a koronás királyt mindenkoron megillető hűséget, a felségéd magas személye iránt a személyes ragaszkodásnak, a hálaérzetnek nem egyszer zajos kitöréseivé fokozta.

Az állam anyagi ereje szükségén túl igénybe ne vesésék, a mi közös érdeke a trónnak és a nemzetnek, másfelől még a nemzet anyagi erejének megfejtése árán is készek vagyunk mindazt felajánlani a nemzet nevében, a mi a monarchia védőképességének és ha, talmi állásának mulhatlan szükségesei kellette, mert úgy vagyunk meggyőződve, hogy ez hasonlólag közös érdeke trónnak és nemzetnek egyaránt.

Mi a monarchia ezen állásának fenntartásában látjuk az eddig szerencsésen megőrzött békének, a melynek az ismert, nagy horderjű hármasszövetség egyik hathatós eszköze: minden körülmények között való, legesalhatatlanabb biztosítékát.

Es ha a béke fenntartása általában, már emberiségi és nemzetgazdasági szempontból is kiváló fontosságú, a mai viszonyok között, midőn Európaszerte, az államok és társadalom egész szervezetére vonatkozólag, újabb meg újabb áramlatok állanak egymással szemben, kettős fontosságú bir az, hogy minden állam teljes figyelmét belügyére fordíthassa, minden idejét és munkásságát biggadan és háborítatlanul ezen ellentétek sikeres kiegyenlítésének szentelhesse.

Erős a remény bennünk, hogy felségéd atyai gondoskodásának és bölcs kormányá faradozásainak továbbra is sikerüljön fog a béke áldásait felségéd monarchiájá számára megőrizni.

A nemzet ma is, mint minden alkalommal felségédhez tekint fel, kitől megszokta, hogy, mint a nemzet alkotmányos fejedelme, fáradhatatlan éberséggel őrködi a népei java felett. E tudat az, a mely a nemzetnél a koronás királyt mindenkoron megillető hűséget, a felségéd magas személye iránt a személyes ragaszkodásnak, a hálaérzetnek nem egyszer zajos kitöréseivé fokozta.

Az állam anyagi ereje szükségén túl igénybe ne vesésék, a mi közös érdeke a trónnak és a nemzetnek, másfelől még a nemzet anyagi erejének megfejtése árán is készek vagyunk mindazt felajánlani a nemzet nevében, a mi a monarchia védőképességének és ha, talmi állásának mulhatlan szükségesei kellette, mert úgy vagyunk meggyőződve, hogy ez hasonlólag közös érdeke trónnak és nemzetnek egyaránt.

Mi a monarchia ezen állásának fenntartásában látjuk az eddig szerencsésen megőrzött békének, a melynek az ismert, nagy horderjű hármasszövetség egyik hathatós eszköze: minden körülmények között való, legesalhatatlanabb biztosítékát.

Es ha a béke fenntartása általában, már emberiségi és nemzetgazdasági szempontból is kiváló fontosságú, a mai viszonyok között, midőn Európaszerte, az államok és társadalom egész szervezetére vonatkozólag, újabb meg újabb áramlatok állanak egymással szemben, kettős fontosságú bir az, hogy minden állam teljes figyelmét belügyére fordíthassa, minden idejét és munkásságát biggadan és háborítatlanul ezen ellentétek sikeres kiegyenlítésének szentelhesse.

Erős a remény bennünk, hogy felségéd atyai gondoskodásának és bölcs kormányá faradozásainak továbbra is sikerüljön fog a béke áldásait felségéd monarchiájá számára megőrizni.

A nemzet ma is, mint minden alkalommal felségédhez tekint fel, kitől megszokta, hogy, mint a nemzet alkotmányos fejedelme, fáradhatatlan éberséggel őrködi a népei java felett. E tudat az, a mely a nemzetnél a koronás királyt mindenkoron megillető hűséget, a felségéd magas személye iránt a személyes ragaszkodásnak, a hálaérzetnek nem egyszer zajos kitöréseivé fokozta.

Az állam anyagi ereje szükségén túl igénybe ne vesésék, a mi közös érdeke a trónnak és a nemzetnek, másfelől még a nemzet anyagi erejének megfejtése árán is készek vagyunk mindazt felajánlani a nemzet nevében, a mi a monarchia védőképességének és ha, talmi állásának mulhatlan szükségesei kellette, mert úgy vagyunk meggyőződve, hogy ez hasonlólag közös érdeke trónnak és nemzetnek egyaránt.

Mi a monarchia ezen állásának fenntartásában látjuk az eddig szerencsésen megőrzött békének, a melynek az ismert, nagy horderjű hármasszövetség egyik hathatós eszköze: minden körülmények között való, legesalhatatlanabb biztosítékát.

Es ha a béke fenntartása általában, már emberiségi és nemzetgazdasági szempontból is kiváló fontosságú, a mai viszonyok között, midőn Európaszerte, az államok és társadalom egész szervezetére vonatkozólag, újabb meg újabb áramlatok állanak egymással szemben, kettős fontosságú bir az, hogy minden állam teljes figyelmét belügyére fordíthassa, minden idejét és munkásságát biggadan és háborítatlanul ezen ellentétek sikeres kiegyenlítésének szentelhesse.

Erős a remény bennünk, hogy felségéd atyai gondoskodásának és bölcs kormányá faradozásainak továbbra is sikerüljön fog a béke áldásait felségéd monarchiájá számára megőrizni.

A nemzet ma is, mint minden alkalommal felségédhez tekint fel, kitől megszokta, hogy, mint a nemzet alkotmányos fejedelme, fáradhatatlan éberséggel őrködi a népei java felett. E tudat az, a mely a nemzetnél a koronás királyt mindenkoron megillető hűséget, a felségéd magas személye iránt a személyes ragaszkodásnak, a hálaérzetnek nem egyszer zajos kitöréseivé fokozta.

Az állam anyagi ereje szükségén túl igénybe ne vesésék, a mi közös érdeke a trónnak és a nemzetnek, másfelől még a nemzet anyagi erejének megfejtése árán is készek vagyunk mindazt felajánlani a nemzet nevében, a mi a monarchia védőképességének és ha, talmi állásának mulhatlan szükségesei kellette, mert úgy vagyunk meggyőződve, hogy ez hasonlólag közös érdeke trónnak és nemzetnek egyaránt.

Mi a monarchia ezen állásának fenntartásában látjuk az eddig szerencsésen megőrzött békének, a melynek az ismert, nagy horderjű hármasszövetség egyik hathatós eszköze: minden körülmények között való, legesalhatatlanabb biztosítékát.

Es ha a béke fenntartása általában, már emberiségi és nemzetgazdasági szempontból is kiváló fontosságú, a mai viszonyok között, midőn Európaszerte, az államok és társadalom egész szervezetére vonatkozólag, újabb meg újabb áramlatok állanak egymással szemben, kettős fontosságú bir az, hogy minden állam teljes figyelmét belügyére fordíthassa, minden idejét és munkásságát biggadan és háborítatlanul ezen ellentétek sikeres kiegyenlítésének szentelhesse.

Erős a remény bennünk, hogy felségéd atyai gondoskodásának és bölcs kormányá faradozásainak továbbra is sikerüljön fog a béke áldásait felségéd monarchiájá számára megőrizni.

A nemzet ma is, mint minden alkalommal felségédhez tekint fel, kitől megszokta, hogy, mint a nemzet alkotmányos fejedelme, fáradhatatlan éberséggel őrködi a népei java felett. E tudat az, a mely a nemzetnél a koronás királyt mindenkoron megillető hűséget, a felségéd magas személye iránt a személyes ragaszkodásnak, a hálaérzetnek nem egyszer zajos kitöréseivé fokozta.

Az állam anyagi ereje szükségén túl igénybe ne vesésék, a mi közös érdeke a trónnak és a nemzetnek, másfelől még a nemzet anyagi erejének megfejtése árán is készek vagyunk mindazt felajánlani a nemzet nevében, a mi a monarchia védőképességének és ha, talmi állásának mulhatlan szükségesei kellette, mert úgy vagyunk meggyőződve, hogy ez hasonlólag közös érdeke trónnak és nemzetnek egyaránt.

Mi a monarchia ezen állásának fenntartásában látjuk az eddig szerencsésen megőrzött békének, a melynek az ismert, nagy horderjű hármasszövetség egyik hathatós eszköze: minden körülmények között való, legesalhatatlanabb biztosítékát.

Es ha a béke fenntartása általában, már emberiségi és nemzetgazdasági szempontból is kiváló fontosságú, a mai viszonyok között, midőn Európaszerte, az államok és társadalom egész szervezetére vonatkozólag, újabb meg újabb áramlatok állanak egymással szemben, kettős fontosságú bir az, hogy minden állam teljes figyelmét belügyére fordíthassa, minden idejét és munkásságát biggadan és háborítatlanul ezen ellentétek sikeres kiegyenlítésének szentelhesse.

Erős a remény bennünk, hogy felségéd atyai gondoskodásának és bölcs kormányá faradozásainak továbbra is sikerüljön fog a béke áldásait felségéd monarchiájá számára megőrizni.

A nemzet ma is, mint minden alkalommal felségédhez tekint fel, kitől megszokta, hogy, mint a nemzet alkotmányos fejedelme, fáradhatatlan éberséggel őrködi a népei java felett. E tudat az, a mely a nemzetnél a koronás királyt mindenkoron megillető hűséget, a felségéd magas személye iránt a személyes ragaszkodásnak, a hálaérzetnek nem egyszer zajos kitöréseivé fokozta.

Az állam anyagi ereje szükségén túl igénybe ne vesésék, a mi közös érdeke a trónnak és a nemzetnek, másfelől még a nemzet anyagi erejének megfejtése árán is készek vagyunk mindazt felajánlani a nemzet nevében, a mi a monarchia védőképességének és ha, talmi állásának mulhatlan szükségesei kellette, mert úgy vagyunk meggyőződve, hogy ez hasonlólag közös érdeke trónnak és nemzetnek egyaránt.

Mi a monarchia ezen állásának fenntartásában látjuk az eddig szerencsésen megőrzött békének, a melynek az ismert, nagy horderjű hármasszövetség egyik hathatós eszköze: minden körülmények között való, legesalhatatlanabb biztosítékát.

Es ha a béke fenntartása általában, már emberiségi és nemzetgazdasági szempontból is kiváló fontosságú, a mai viszonyok között, midőn Európaszerte, az államok és társadalom egész szervezetére vonatkozólag, újabb meg újabb áramlatok állanak egymással szemben, kettős fontosságú bir az, hogy minden állam teljes figyelmét belügyére fordíthassa, minden idejét és munkásságát biggadan és háborítatlanul ezen ellentétek sikeres kiegyenlítésének szentelhesse.

Erős a remény bennünk, hogy felségéd atyai gondoskodásának és bölcs kormányá faradozásainak továbbra is sikerüljön fog a béke áldásait felségéd monarchiájá számára megőrizni.

A nemzet ma is, mint minden alkalommal felségédhez tekint fel, kitől megszokta, hogy, mint a nemzet alkotmányos fejedelme, fáradhatatlan éberséggel őrködi a népei java felett. E tudat az, a mely a nemzetnél a koronás királyt mindenkoron megillető hűséget, a felségéd magas személye iránt a személyes ragaszkodásnak, a hálaérzetnek nem egyszer zajos kitöréseivé fokozta.

Az állam anyagi ereje szükségén túl igénybe ne vesésék, a mi közös érdeke a trónnak és a nemzetnek, másfelől még a nemzet anyagi erejének megfejtése árán is készek vagyunk mindazt felajánlani a nemzet nevében, a mi a monarchia védőképességének és ha, talmi állásának mulhatlan szükségesei kellette, mert úgy vagyunk meggyőződve, hogy ez hasonlólag közös érdeke trónnak és nemzetnek egyaránt.

Mi a monarchia ezen állásának fenntartásában látjuk az eddig szerencsésen megőrzött békének, a melynek az ismert, nagy horderjű hármasszövetség egyik hathatós eszköze: minden körülmények között való, legesalhatatlanabb biztosítékát.

Es ha a béke fenntartása általában, már emberiségi és nemzetgazdasági szempontból is kiváló fontosságú, a mai viszonyok között, midőn Európaszerte, az államok és társadalom egész szervezetére vonatkozólag, újabb meg újabb áramlatok állanak egymással szemben, kettős fontosságú bir az, hogy minden állam teljes figyelmét belügyére fordíthassa, minden idejét és munkásságát biggadan és háborítatlanul ezen ellentétek sikeres kiegyenlítésének szentelhesse.

Erős a remény bennünk, hogy felségéd atyai gondoskodásának és bölcs kormányá faradozásainak továbbra is sikerüljön fog a béke áldásait felségéd monarchiájá számára megőrizni.

A nemzet ma is, mint minden alkalommal felségédhez tekint fel, kitől megszokta, hogy, mint a nemzet alkotmányos fejedelme, fáradhatatlan éberséggel őrködi a népei java felett. E tudat az, a mely a nemzetnél a koronás királyt mindenkoron megillető hűséget, a felségéd magas személye iránt a személyes ragaszkodásnak, a hálaérzetnek nem egyszer zajos kitöréseivé fokozta.

Az állam anyagi ereje szükségén túl igénybe ne vesésék, a mi közös érdeke a trónnak és a nemzetnek, másfelől még a nemzet anyagi erejének megfejtése árán is készek vagyunk mindazt felajánlani a nemzet nevében, a mi a monarchia védőképességének és ha, talmi állásának mulhatlan szükségesei kellette, mert úgy vagyunk meggyőződve, hogy ez hasonlólag közös érdeke trónnak és nemzetnek egyaránt.

Mi a monarch

